

Bayer Zsolt: Hadüzenet

2009 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

"…itt maradok köztetek, és veletek fogom átélni a rossz napokat is… mert ha másokat maradásra biztatok, én sem mehetek el innét." Esterházy János mondta ezt 1925-ben a Felvidéken a felvidéki magyaroknak.

Esterházy gróf a Benes- és Masaryk-féle csehszlovákizmus ellenfele volt. El?bb a Csehszlovák Köztársasági Magyar Népszövetségi Liga vezet?je lett, majd az Országos Keresztény Szocialista Párt elnökeként 1935-ben mint egyedüli magyar jutott be a kassai csehszlovák parlamentbe. Autonómiát követelt Szlovákiának és Kárpátaljának. Els? parlamenti beszédében kijelentette: "Akaratunk ellenére odacsatoltak Csehszlovákiához, követeljük, hogy a csehszlovák kormány teljes körben tisztelje a mi kisebbségi, nyelvi, kulturális és gazdasági jogainkat." (Érdekesség, hogy a szlovák náci párt, a HSLS, melynek 1939 októberében Tiso lett az elnöke, támogatta Esterházy szlovák autonómiára vonatkozó javaslatát.) 1936. június 21-én alakult meg Érsekújváron az Egyesült Magyar Párt, melynek Esterházy lett az elnöke. Követelte a wilsoni elvek betartatását, s kijelentette: "Mi a szlovák népet mindenkor testvérünknek tekintettük és fogjuk tekinteni a jöv?ben is. Az ezeréves sorsközösség az Úristen m?ve volt, és ezt a sorsközösséget emberi er? szét nem bonthatja." A bécsi döntés után – amelyet természetesen üdvözölt – azt követelte a magyar kormánytól, hogy maradéktalanul tartsa tiszteletben a szlovák lakosság jogait a visszacsatolt területeken. ? maga szlovák területen maradt. Megalapította a Szlovenszkói Magyar Pártot, és a továbbra is szlovák államiság alatt él? hetvenezer magyar jogaiért harcolt. Kiadta az Új Hírek cím? napilapot, ennek betiltása után pedig Magyar Hírlap címmel új lapot alapított. Elvetette a nemzetiszocializmust, így a náci Tiso gy?löletének els? számú céltáblája lett. Ugyanakkor 1939. március 14-én rádiós beszédében üdvözölte a szlovák állam kikiáltását.

"A mi jelünk a kereszt, nem pedig a horogkereszt" – mondta Esterházy, aki a szlovák parlament egyetlen képvisel?jeként 1942. május 15-én nemet mondott a 68/1942-es törvényre, amely a zsidók kitelepítésér?l szólt. Álláspontját így indokolta: "Veszélyes útra tért a szlovák kormány akkor, amikor a zsidók kitelepítésér?l szóló törvényjavaslatot benyújtotta, mert ezzel elismeri jogosságát annak, hogy a többség a kisebbséget egyszer?en kiebrudalhatja. … Én ellenben, mint az itteni magyarság képvisel?je leszögezem ezt, és kérem tudomásul venni, hogy azért nem szavazok a javaslat mellett, hanem ellene, mert mint magyar és keresztény és mint katolikus a javaslatot istentelennek és embertelennek tartom."

Pozsony felszabadítása után a szovjetek internálták, de kis id? után szabadon engedték. Ám Gustáv Husák utasítására ismét letartóztatták. Átadták a szovjet titkosszolgálatnak. A Lubjankában ?rizték, majd Szibériába szám?zték. Távollétében a szlovák Nemzeti Bíróság 1947-ben halálra ítélte. A vád: a fasizmussal való együttm?ködés(!). A szovjetek 1949-ben kiadták Csehszlovákiának, ahol elnöki "kegyelemb?l" életfogytiglant kapott. 1957. március 8-án halt meg a morvaországi Mírov börtönében. A börtönparancsnok nem adta ki földi maradványait a családnak.

Ez tehát Esterházy János, egy magyar úr élettörténete. Az ? életével áll most szemben egy alacsony homlokú, beteg tekintet? szlovák miniszterelnök, bizonyos Fico, egy pitiáner b?nöz?, bizonyos Slota, egy érthetetlenül viselked? ostoba elnök, bizonyos Gasparovic és egy egyszer? alkoholista téeszelnök, bizonyos Meciar, aki például a szégyenletes 1968-as bevonulás idején mint csehszlovák kommunista csinovnyik nyilvánvalóan üdvözölte "a szovjet és egyéb testvéri segítségnyújtást".

Ezek tiltják most ki Szlovákiából a Magyar Köztársaság elnökét. Vérlázító. Egy hadüzenet. Egy önbizalomhiányos, frusztrált, beteg és súlyos belpolitikai gondokkal küszköd? hatalom aljas húzása.

Nem tudom, mit lép a magyar külügy, a magyar kormány. De nincsenek illúzióim: 2002 óta szinte perverz módon kéjelegnek a magyarság és a Magyar Köztársaság megaláztatásában. (Lásd például Medgyessy pezsg?zését a román miniszterelnökkel Erdély elcsatolásának román ünnepe alkalmából.) Feltehet?leg semmi sem történik majd. Elvégre nekik is jól jön – akár Ficónak –, ha err?l beszélünk, nem pedig arról, mi folyik Magyarhonban.

Ezért aztán kénytelenek vagyunk mi tenni valamit.

El?ször is csatlakozom Szentesi Zöldi kollégám felhívásához. Annak idején, az elmúlt öt-hat évben, magyar vállalkozások ezrei települtek ki Szlovákiába, mert elviselhetetlenek az itthoni adók és úgy általában az itthoni körülmények. Így tettem én is. Most nincs tovább. Azonnal meg kell szüntetnünk kinti cégeinket, és más megoldást kell választanunk, és ugyanez vonatkozik odakint vásárolt autóinkra; mert bár a magyarországi viszonyok középkoriak és jogtalanok, s bár a magyar kormány egyszer?en fittyet hány az EU-ra (is) – e kormány el?dje például az EU-ban nem létez? vám helyett gyorsan kitalálta nekünk a regisztrációs adót –, mégis: haza kell hoznunk cégeinket s autóinkat is. Hiába tiltakoztunk ily a módon a középkori viszonyok ellen és egy aljas, hazug, becstelen, rabló hatalom intézkedései ellen – Ficóval, Slotával, Gasparoviccsal és Meciarral lehetetlen a továbbiakban egy leveg?t szívni. Nevezettek ugyanis gazemberek lettek. Egy frusztrált, beteg, aljas hatalom magyargy?löl? képvisel?i és m?ködtet?i. Nincs tovább. Legyen ez a mi válaszunk a hadüzenetre.

Az pedig jó volna, ha az alacsony homlokú, beteg tekintet? szlovák miniszterelnök, Fico, az egyszeri pitiáner b?nöz?, Slota, Gasparovic elnök és az ócska kis komcsi csinovnyik, Meciar alaposan tanulmányozná Esterházy János életét. Ugyan sem jobbak, sem okosabbak, sem tisztességesebbek nem lesznek ett?l, de tán még inkább elszégyellik magukat. Mert már most is szégyellik. Ezért ilyen agresszívek és aljasok.

Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló